

Z A K O N

O ODUZIMANJU IMOVINE PROISTEKLE IZ KRIVIČNOG DELA

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi, postupak i organi nadležni za otkrivanje, oduzimanje i upravljanje imovinom fizičkih i pravnih lica proisteklom iz krivičnog dela.

Član 2.

Odredbe ovog zakona primenjuju se za krivična dela:

- 1) organizovanog kriminala;
- 2) otmica (član 134. Krivičnog zakonika);
- 3) prikazivanje, pribavljanje i posedovanje pornografskog materijala i iskorišćavanje maloletnog lica za pornografiju (član 185. st. 2. i 3. Krivičnog zakonika);
- 4) protiv imovine (član 205. st. 2. i 3, član 206. stav 2, član 208. stav 4, član 208b stav 3, član 214. st. 3. i 4. i član 217. stav 3. Krivičnog zakonika);
- 5) protiv privrede (član 223. stav 3, član 224. stav 2, član 225. stav 3, član 226. stav 2, član 227, član 229. st. 2. i 3, član 230. stav 2, član 231. st. 2. do 4, član 234. stav 3, član 234a stav 3, čl. 236. i 237. Krivičnog zakonika);
- 6) neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga (član 246. st. 1. do 3. Krivičnog zakonika);
- 7) protiv javnog reda i mira (član 348. stav 3. i član 350. st. 2. i 3. Krivičnog zakonika);
- 8) protiv službene dužnosti (član 359. stav 3, član 363. stav 3, član 364. stav 3, član 366. stav 5, član 367. st. 1. do 3. i st. 5. i 6. i član 368. st. 1. do 3. i stav 5. Krivičnog zakonika);
- 9) protiv čovečnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom (član 372. stav 1, član 377, član 378. stav 3, član 379. stav 3, čl. 388. do 390. i član 393. Krivičnog zakonika).

Za krivična dela iz člana 134, člana 185. st. 2. i 3, člana 205. stav 3, člana 206. stav 2, člana 214. stav 4, člana 217. stav 3, člana 227, člana 230. stav 2, člana 231. st. 3. i 4, člana 234a, stav 3, čl. 236. i 237, člana 348. stav 3, člana 350. st. 2. i 3, člana 366. stav 5, člana 367. st. 1. do 3. i st. 5. i 6, člana 368. st. 1. do 3. i stav 5, člana 372. stav 1, člana 377, člana 378. stav 3, čl. 388. do 390. i člana 393. Krivičnog zakonika odredbe ovog zakona primenjuju se ako imovinska korist pribavljena krivičnim delom, odnosno vrednost predmeta krivičnog dela prelazi iznos od milion i petsto hiljada dinara.

Član 3.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) imovinom se smatra dobro svake vrste u Republici Srbiji ili inostranstvu, materijalno ili nematerijalno, pokretno ili nepokretno, procenjivo ili neprocenjivo velike vrednosti i isprave u bilo kojoj formi kojima se dokazuje pravo ili interes u odnosu na takvo dobro. Imovinom se smatra i prihod ili druga korist ostvarena, neposredno ili

posredno, iz krivičnog dela, kao i dobro u koje je ona pretvorena ili sa kojim je pomešana;

2) imovinom proisteklom iz krivičnog dela smatra se imovina vlasnika koja je u očiglednoj nesrazmeri sa njegovim zakonitim prihodima;

3) oduzimanjem se smatra privremeno ili trajno oduzimanje od vlasnika imovine proistekle iz krivičnog dela.

4) vlasnikom se smatra okrivljeni, okrivljeni saradnik, ostavilac, pravni sledbenik ili treće lice;

5) okrivljenim se smatra osumnjičeni, lice protiv koga je krivični postupak pokrenut ili osuđeni za krivično delo iz člana 2. ovog zakona;

6) okrivljenim saradnikom se smatra svedok saradnik, okrivljeni saradnik i osuđeni saradnik;

7) ostaviocem se smatra lice protiv koga usled smrti krivični postupak nije pokrenut ili je obustavljen, a u krivičnom postupku koji se vodi protiv drugih lica je utvrđeno da je zajedno sa tim licima učinio krivično delo iz člana 2. ovog zakona;

8) trećim licem smatra se fizičko ili pravno lice na koje je prenetu imovina proistekla iz krivičnog dela;

9) pravnim sledbenikom smatra se naslednik osuđenog, svedoka saradnika, ostavioca, trećeg lica ili njihovih naslednika.

Član 4.

Stranke u postupku oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela su javni tužilac i vlasnik.

U postupku iz stava 1. ovog člana mogu se koristiti i dokazi prikupljeni u krivičnom postupku.

Ako odredbama ovog zakona nije drukčije propisano, shodno se primenjuje Zakonik o krivičnom postupku.

II. NADLEŽNI ORGANI

Član 5.

Organi nadležni za otkrivanje, oduzimanje i upravljanje imovinom proisteklom iz krivičnog dela su javni tužilac, sud, organizaciona jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova nadležna za finansijsku istragu i Direkcija za upravljanje oduzetom imovinom.

Nadležnost javnog tužioca i suda u postupku iz stava 1. ovog člana određuje se prema nadležnosti suda za krivično delo iz koga potiče imovina.

a) Organizaciona jedinica nadležna za finansijsku istragu

Član 6.

Organizaciona jedinica nadležna za finansijsku istragu (u daljem tekstu: Jedinica) je specijalizovana organizaciona jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova koja otkriva imovinu proisteklu iz krivičnog dela i vrši druge poslove, u skladu sa ovim zakonom.

Poslove iz stava 1. ovog člana Jedinica vrši po službenoj dužnosti ili po odluci javnog tužioca ili suda.

Član 7.

Državni i drugi organi, organizacije i javne službe dužni su da bez odlaganja Jedinici dostave tražene podatke.

b) Direkcija za upravljanje oduzetom imovinom

Član 8.

Direkcija za upravljanje oduzetom imovinom (u daljem tekstu: Direkcija) je organ u sastavu Ministarstva pravde i državne uprave, koji obavlja poslove predviđene ovim zakonom.

Poslove iz svoje nadležnosti Direkcija vrši po službenoj dužnosti ili po odluci javnog tužioca ili suda.

Državni i drugi organi, organizacije i javne službe dužni su da bez odlaganja postupe po zahtevu Direkcije.

Član 9.

Direkcija:

1) upravlja privremeno i trajno oduzetom imovinom proisteklom iz krivičnog dela, imovinom privremeno oduzetom po naredbi javnog tužioca (član 24.) predmetima krivičnog dela (član 87. Krivičnog zakonika), imovinskom koristi pribavljenom krivičnim delom (čl. 91. i 92. Krivičnog zakonika), imovinom datom na ime jemstva u krivičnom postupku i predmetima privremeno oduzetim u krivičnom postupku;

2) vrši procenu vrednosti oduzete imovine proistekle iz krivičnog dela;

3) skladišti, čuva i prodaje privremeno oduzetu imovinu proisteklu iz krivičnog dela i upravlja tako dobijenim sredstvima u skladu sa zakonom;

4) vodi evidencije o imovini kojom upravlja i o sudskim postupcima u kojima je odlučivano o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela;

5) učestvuje u pružanju međunarodne pravne pomoći;

6) učestvuje u obuci državnih službenika u vezi sa oduzimanjem imovine proistekle iz krivičnog dela;

7) obavlja druge poslove u skladu sa zakonom.

Poslove iz stava 1. ovog člana Direkcija obavlja i u vezi sa imovinskom koristi proisteklom iz privrednog prestupa, odnosno prekršaja, u skladu sa zakonom.

Član 10.

Direkcija ima svojstvo pravnog lica.

Sedište Direkcije je u Beogradu.

Direkcija može imati posebne organizacione jedinice izvan svog sedišta.

Član 11.

Direkcijom rukovodi direktor koga postavlja i razrešava Vlada, na predlog ministra nadležnog za pravosuđe.

Za direktora može biti postavljeno lice koje ispunjava opšte uslove za rad u organima državne uprave, ima završen pravni ili ekonomski fakultet i najmanje devet godina radnog iskustva.

Direktor ima položaj državnog službenika, u skladu sa propisima o državnim službenicima.

Direktor ne može biti član organa političke stranke.

Na direktora se primenjuju odredbe propisa koji uređuju pitanja sukoba interesa.

Za svoj rad i rad Direkcije direktor odgovara ministru nadležnom za pravosuđe.

Član 12.

Na rad, unutrašnje uređenje i sistematizaciju radnih mesta u Direkciji primenjuju se propisi o državnoj upravi, a na rešavanje u upravnim stvarima propisi o opštem upravnom postupku.

Na prava i obaveze zaposlenih u Direkciji primenjuju se propisi o državnim službenicima i nameštenicima.

Član 13.

Direktor i državni službenici zaposleni u Direkciji koji rade na poslovima izvršenja imaju službenu značku i legitimaciju, čiju sadržinu i izgled propisuje ministar nadležan za pravosuđe.

Član 14.

Sredstva za rad Direkcije obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije i iz drugih izvora, u skladu sa zakonom.

Član 15.

Nadzor nad radom Direkcije vrši ministarstvo nadležno za pravosuđe.

III. POSTUPAK

Član 16.

U postupku oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela nadležni organi dužni su da vode računa o časti i dostojanstvu vlasnika.

a) Finansijska istraga

Član 17.

Finansijska istraga pokreće se protiv vlasnika kada postoje osnovi sumnje da poseduje znatnu imovinu proisteklu iz krivičnog dela.

U finansijskoj istrazi prikupljaju se dokazi o imovini, zakonitim prihodima i troškovima života okrivljenog, okrivljenog saradnika ili ostavioca, dokazi o imovini koju je nasledio pravni sledbenik, odnosno dokazi o imovini i naknadi za koju je imovina prenet na treće lice.

U svrhu vođenja finansijske istrage Jedinica može angažovati stručno lice ili instituciju, radi pružanja stručne pomoći.

Član 18.

Organi i lica koja učestvuju u finansijskoj istrazi obavezni su da postupaju hitno.

Podaci u vezi sa finansijskom istragom poverljivi su i predstavljaju tajne podatke određene u skladu sa zakonom koji uređuje tajnost podataka.

Osim službenih lica podatke iz stava 2. ovog člana ne mogu odavati ni druga lica kojima podaci postanu dostupni. Službeno lice je dužno da drugo lice obavesti da ovi podaci predstavljaju tajne podatke.

Član 19.

Finansijska istraga pokreće se naredbom javnog tužioca.

Finansijskom istragom rukovodi javni tužilac.

Na zahtev javnog tužioca ili po službenoj dužnosti, dokaze iz člana 17. stav 2. ovog zakona prikuplja Jedinica.

Član 20.

Pretresanje stana i ostalih prostorija vlasnika ili drugih lica preduzeće se, na osnovu odluke nadležnog suda, ako je verovatno da će se pronaći dokazi iz člana 17. stav 2. ovog zakona.

Pretresanje vlasnika ili drugih lica preduzeće se ako je verovatno da će se pronaći dokazi iz stava 1. ovog člana.

Član 21.

Predmeti, evidencije, dokumenti i podaci koji mogu poslužiti kao dokaz iz člana 17. stav 2. ovog zakona privremeno će se oduzeti.

Državni i drugi organi, organizacije i javne službe dužni su da Jedinici omoguće uvid, pristup i preuzimanje podataka iz njihovih elektronskih baza, kao i uvid i dostavu evidencija, dokumenata, podataka i drugih predmeta iz stava 1. ovog člana.

Uvid i dostava predmeta, evidencija, dokumenata i podataka iz stava 2. ovog člana ne mogu se uskratiti pozivanjem na obavezu čuvanja tajne.

Na zahtev Jedinice, fizička i pravna lica koja drže isprave i dokaze o izvorima sticanja prihoda i imovine po bilo kojoj osnovi, dužna su da ih predaju bez odlaganja, ako je verovatno da bi se na osnovu njih mogla identifikovati imovina proistekla iz krivičnog dela.

Član 22.

Javni tužilac može narediti bankarskoj ili drugoj finansijskoj organizaciji da Jedinici dostavi podatke o stanju poslovnih i ličnih računa i sefova vlasnika.

Naredbom iz stava 1. ovog člana javni tužilac nalaže Jedinici da vrši automatsku obradu podataka o stanju poslovnih i ličnih računa i sefova vlasnika.

b) Privremeno oduzimanje imovine

Član 23.

Kada postoji opasnost da bi kasnije oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela bilo otežano ili onemogućeno, javni tužilac podnosi zahtev za privremeno oduzimanje imovine.

Zahtev iz stava 1. ovog člana sadrži podatke o vlasniku, zakonski naziv krivičnog dela, označenje imovine koju treba oduzeti, dokaze o imovini, okolnosti iz

kojih proizilazi osnovana sumnja da imovina proističe iz krivičnog dela i razloge koji opravdavaju potrebu za privremenim oduzimanjem imovine.

O zahtevu iz stava 1. ovog člana u zavisnosti od faze postupka odlučuje istražni sudija, sudija za prethodni postupak, odnosno predsednik veća pred kojim se održava glavni pretres.

Član 24.

Ako postoji opasnost da će vlasnik raspolagati imovinom proisteklom iz krivičnog dela pre nego što sud odluči o zahtevu iz člana 23. stav 1. ovog zakona, javni tužilac donosi naredbu o zabrani raspolaganja imovinom i o privremenom oduzimanju pokretne imovine.

Mera iz stava 1. ovog člana traje do donošenja odluke suda o zahtevu javnog tužioca, a najduže tri meseca od dana donošenja naredbe.

Naredbu iz stava 1. ovog člana izvršava Jedinica.

Naredba o zabrani raspolaganja nepokretnosti upisuje se u evidenciju nepokretnosti odmah po prijemu zahteva.

Naredba iz stava 1. ovog člana se bez odlaganja dostavlja bankama i drugim finansijskim organizacijama kod kojih su deponovana novčana sredstva i hartije od vrednosti vlasnika.

Privremeno oduzete pokretne stvari po naredbi javnog tužioca poveravaju se na upravljanje Direkciji.

Član 25.

Sud će na zahtev javnog tužioca iz člana 23. stav 1. ovog zakona rešenjem odrediti privremeno oduzimanja imovine ako su ispunjeni sledeći uslovi:

- 1) postoji osnovana sumnja da je fizičko ili pravno lice izvršilo krivično delo iz člana 2. ovog zakona;
- 2) postoji osnovana sumnja da je imovina vlasnika proistekla iz krivičnog dela;
- 3) vrednost imovine iz tačke 2) ovog stava prelazi iznos od milion i petsto hiljada dinara;
- 4) postoje razlozi koji opravdaju potrebu za privremenim oduzimanjem (član 23. stav 1).

Ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana sud će rešenjem zahtev javnog tužioca odbiti.

O zahtevu javnog tužioca za privremeno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela sud donosi odluku najkasnije u roku od osam dana od dana podnošenja zahteva.

Član 26.

Rešenje o privremenom oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela sadrži podatke o vlasniku, zakonski naziv krivičnog dela, podatke o vrsti i vrednosti imovine koja se oduzima, okolnosti iz kojih proizilazi osnovana sumnja da imovina proističe iz krivičnog dela, razloge koji opravdavaju potrebu za privremenim oduzimanjem imovine, vreme na koje se oduzima i pouku o pravu na prigovor protiv rešenja.

U rešenju iz stava 1. ovog člana sud može odrediti da se privremeno oduzimanje ne odnosi na imovinu koju treba izuzeti primenom pravila o zaštiti savesnog sticaoca, a vlasniku može ostaviti na korišćenje deo privremeno oduzete imovine ako bi njenim oduzimanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje vlasnika ili lica koje je po zakonu dužan da izdržava.

Sud ne može privremeno oduzeti imovinu koja je izuzeta od izvršenja u skladu sa zakonom koji uređuje izvršenje i obezbeđenje.

Član 27.

Rešenje iz člana 26. stav 1. ovog zakona sud će dostaviti vlasniku, njegovom braniocu, odnosno punomoćniku, javnom tužiocu, Jedinici, Direkciji i banci ili drugoj organizaciji nadležnoj za platni promet.

Rešenje iz člana 25. stav 2. ovog zakona sud će dostaviti javnom tužiocu, Jedinici, vlasniku i njegovom braniocu, odnosno punomoćniku.

Član 28.

Danom otvaranja stečajnog postupka nad pravnim licem prema kome je doneto rešenje o privremenom oduzimanju imovine iz člana 25. stav 1. ovog zakona, vrednost imovine proistekle iz krivičnog dela smatra se dospelim iznosom na kome postoji pravo izlučnog namirenja u korist Direkcije.

Član 29.

Protiv rešenja iz člana 25. ovog zakona može se podneti prigovor u roku od osam dana od dana dostavljanja rešenja.

Podnošenje prigovora ne odlaže izvršenje rešenja iz člana 25. stav 1 ovog zakona.

Uz prigovor protiv rešenja iz člana 25. stav 1 ovog zakona vlasnik može dostaviti i dokaze o zakonitom poreklu privremeno oduzete imovine.

O prigovoru protiv rešenja iz člana 25. ovog zakona odlučuje vanpretresno veće.

Član 30.

Za odlučivanje o prigovoru protiv rešenja iz člana 25. ovog zakona, vanpretresno veće zakazuje ročište na koje poziva vlasnika, njegovog branioca ili punomoćnika i javnog tužioca.

Poziv i prigovor suprotne strane dostavljaju se na poznatu adresu, odnosno sedište lica iz stava 1. ovog člana uz upozorenje da će se ročište održati i u slučaju njihovog nedolaska.

Član 31.

Ročište iz člana 30. stav 1. ovog zakona održaće se najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja prigovora. Nedolazak uredno obaveštenih stranaka ne sprečava održavanje ročišta.

Započeto ročište iz stava 1. ovog člana dovršiće se, po pravilu, bez prekidanja ili odlaganja.

Član 32.

Sud će odbaciti prigovor ako je neblagovremen, nepotpun ili izjavljen od neovlašćenog lica.

Sud će rešenjem odbiti prigovor ukoliko nađe da je neosnovan.

Sud će rešenjem usvojiti prigovor vlasnika i u celini ili delimično ukinuti privremeno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela ako:

- 1) ne postoji opasnost da će trajno oduzimanje imovine biti onemogućeno ili otežano;
- 2) nema dovoljno dokaza o postojanju osnovane sumnje da privremeno oduzeta imovina proističe iz krivičnog dela;
- 3) vlasnik dokaže da nije vlasnik celokupne ili dela privremeno oduzete imovine;
- 4) vrednost imovine proistekle iz krivičnog dela ne prelazi iznos od milion i petsto hiljada dinara.

Sud će rešenjem usvojiti prigovor javnog tužioca i u celini ili delimično odrediti privremeno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela ukoliko nađe da su ispunjeni uslovi iz člana 25. stav 1. ovog zakona.

Odluku o prigovoru sud će doneti u roku od osam dana od dana zaključenja ročišta iz člana 30. stav 1. ovog zakona.

Član 33.

Protiv rešenja o odbijanju prigovora (član 32. stav 2) stranke mogu izjaviti žalbu u roku od tri dana od dana dostavljanja rešenja.

U roku iz stava 1. ovog člana protiv rešenja o usvajanju prigovora vlasnika (član 32. stav 3) žalbu može izjaviti javni tužilac, a protiv rešenja o usvajanju prigovora javnog tužioca (član 32. stav 4) žalbu može izjaviti vlasnik.

O žalbi iz st. 1. i 2. ovog člana odlučuje nadležni drugostepeni sud.

Rešavajući po žalbi, sud može žalbu odbaciti kao neblagovremenu ili nedozvoljenu, odbiti žalbu kao neosnovanu ili usvojiti žalbu i rešenje preinačiti ili ukinuti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

Ako je u istom predmetu rešenje već jedanput ukinuto, drugostepeni sud će u sednici veća ili nakon održanog ročišta doneti odluku, s tim da pobijano rešenje ne može ukinuti i uputiti na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu.

Na zakazivanje i održavanje ročišta iz stava 5. ovog člana shodno se primenjuju odredbe čl. 30. i 31. ovog zakona.

Član 34.

Privremeno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela prestaje ako:

- 1) javni tužilac ne podnese zahtev za trajno oduzimanje u roku iz člana 38. stav 1. ovog zakona;
- 2) pre isteka roka iz tačke 1) ovog stava bude pravnosnažno ukinuto;
- 3) bude zamenjeno merom zabrane raspolaganja privremeno oduzetom imovinom.

Privremeno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela traje najduže dok sud ne odluči o zahtevu za trajno oduzimanje imovine.

Do podnošenja zahteva za trajno oduzimanje imovine sud može po službenoj dužnosti ili na zahtev stranaka preispitati odluku o privremenom oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela i u opravdanim slučajevima tu odluku ukinuti ili je zameniti merom zabrane raspolaganja privremeno oduzetom imovinom.

U slučaju da je upravljanje privremeno oduzetom imovinom otežano ili pruzrokuje nesrazmerno visoke troškove, sud može na obrazloženi predlog Direkcije preispitati odluku o privremenom oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela i zameniti je merom zabrane raspolaganja privremeno oduzetom imovinom.

Nadzor nad sprovođenjem mere zabrane raspolaganja privremeno oduzetom imovinom vrši Jedinica.

Član 35.

Rešenje o ukidanju privremenog oduzimanja imovine iz člana 34. stav 3. ovog zakona sud će doneti ako se pojave okolnosti koje ukazuju da dalja primena privremenog oduzimanja imovine nije opravdana.

Rešenje o meri zabrane raspolaganja privremeno oduzetom imovinom iz člana 34. stav 3. ovog zakona sud će doneti ako se pojave okolnosti koje ukazuju da se i tom merom može obezbediti trajno oduzimanje imovine.

Rešenje o meri zabrane raspolaganja privremeno oduzetom imovinom iz člana 34. stav 4. ovog zakona sud će doneti ako utvrdi da je predlog Direkcije opravdan i da se tom merom može obezbediti trajno oduzimanje imovine.

Pre donošenja rešenja iz st. 1. do 3. ovog člana sud može zakazati ročište da bi se preispitala odluka o određivanju privremenog oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela.

Na ročište iz stava 4. ovog člana pozvaće se lica iz člana 30. stav 1. ovog zakona. Nedolazak uredno pozvanih lica ne sprečava održavanje ročišta.

Član 36.

Protiv rešenja o odbačaju ili odbijanju zahteva stranaka ili predloga Direkcije za preispitivanje odluke o privremenom oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, žalba nije dozvoljena.

Stranke, odnosno Direkcija ne mogu na osnovu istih činjenica podneti novi zahtev, odnosno predlog.

Član 37.

Protiv rešenja iz člana 35. st. 1. do 3. ovog zakona može se izjaviti žalba u roku od tri dana od dana dostavljanja rešenja.

O žalbi iz stava 1. ovog člana odlučuje vanpretresno veće.

Na odlučivanje o žalbi iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe člana 33. st. 4. do 6. ovog zakona.

v) Trajno oduzimanje imovine

Član 38.

Javni tužilac podnosi zahtev za trajno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela u roku od tri meseca od dana dostavljanja pravnosnažne presude kojom je utvrđeno da je učinjeno krivično delo iz člana 2. ovog zakona.

Zahtev iz stava 1. ovog člana sadrži:

- 1) pravnosnažnu presudu;
- 2) podatke o okrivljenom, odnosno okrivljenom saradniku;
- 3) zakonski naziv krivičnog dela;

- 4) označenje imovine koju treba oduzeti;
- 5) dokaze o imovini koju okrivljeni, odnosno okrivljeni saradnik poseduje ili je posedovao i zakonitim prihodima;
- 6) okolnosti koje ukazuju da je imovina proistekla iz krivičnog dela, odnosno okolnosti koje ukazuju na postojanje očigledne nesrazmere između imovine i zakonitih prihoda;
- 7) razloge koji opravdavaju potrebu za trajnim oduzimanjem imovine.

Zahtev protiv pravnog sledbenika, osim podataka iz stava 2. ovog člana, sadrži i dokaze da je pravni sledbenik nasledio imovinu proisteklu iz krivičnog dela, a zahtev protiv trećeg lica sadrži i dokaze da je imovina proistekla iz krivičnog dela prenetu bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrednosti u cilju osujećenja oduzimanja.

O zahtevu iz stava 1. ovog člana odlučuje vanpretresno veće.

Postupak za trajno oduzimanje je hitan.

Član 39.

Odluku o zahtevu za trajno oduzimanje imovine sud donosi na glavnom ročištu.

Član 40.

Pre održavanja glavnog ročišta iz člana 39. ovog zakona sud će u roku od 30 dana od dana podnošenja zahteva javnog tužioca zakazati pripremno ročište radi predlaganja dokaza.

Na pripremno ročište sud će pozvati javnog tužioca, vlasnika i njegovog punomoćnika. Poziv se dostavlja vlasniku na sudu poznatoj adresi, odnosno sedištu pozvanog lica, uz upozorenje da će se ročište održati i u slučaju njegovog nedolaska.

Ako je poziv dostavljen neposredno vlasniku ili punomoćniku, smatra se da je time dostavljanje vlasniku uredno izvršeno. U slučaju da se poziv ne može dostaviti na ovaj način, sud će vlasniku postaviti punomoćnika po službenoj dužnosti za postupak trajnog oduzimanja imovine.

Vlasniku će se poziv dostaviti tako da između dana dostavljanja poziva i dana održavanja pripremnog ročišta protekne najmanje osam dana.

U pozivu će sud pozvati lica iz stava 2. ovog člana da na pripremnom ročištu iznesu činjenice i predlože dokaze na kojima se zasniva ili osporava zahtev javnog tužioca.

Član 41.

Sud će održati glavno ročište u roku od tri meseca od dana održavanja pripremnog ročišta.

Ako postoje okolnosti na osnovu kojih se može zaključiti da neki dokaz neće moći da se pribavi u roku iz stava 1. ovog člana ili ako dokaz treba da se pribavi iz inostranstva, dan održavanja glavnog ročišta se može odložiti najduže za još tri meseca.

Po proteku roka od šest meseci od dana održavanja pripremnog ročišta, glavno ročište će se održati bez obzira što određeni dokaz nije pribavljen.

Član 42.

Na glavno ročište sud poziva javnog tužioca, vlasnika i njegovog punomoćnika i po potrebi i druga lica.

Vlasniku, punomoćniku i drugim licima poziv se dostavlja na sudu poznatu adresu, odnosno sedište pozvanog pravnog lica, uz upozorenje da će se ročište održati i u slučaju njihovog nedolaska.

Vlasniku će se poziv dostaviti tako da između dana dostavljanja poziva i dana održavanja ročišta ima najmanje 15 dana.

Član 43.

Glavno ročište počinje iznošenjem sadržine zahteva javnog tužioca. Započeto ročište dovršiće se, po pravilu, bez prekidanja i odlaganja.

Ako je zahtev usmeren na imovinu okrivljenog, odnosno okrivljenog saradnika, javni tužilac iznosi dokaze o imovini koju okrivljeni, odnosno okrivljeni saradnik poseduje, o njihovim zakonitim prihodima i okolnostima koje ukazuju na postojanje očigledne nesrazmere između imovine i zakonitih prihoda. Okrivljeni, okrivljeni saradnik, odnosno njihovi punomoćnici se izjašnjavaju o navodima javnog tužioca.

Ako je zahtev usmeren na imovinu pravnog sledbenika ili trećeg lica, javni tužilac iznosi dokaze da je pravni sledbenik nasledio imovinu proisteklu iz krivičnog dela, odnosno da je imovina prenet na treće lice bez naknade ili uz naknadu koja očigledno ne odgovara stvarnoj vrednosti, u cilju osujećenja oduzimanja. Pravni sledbenik, treće lice, odnosno njihovi punomoćnici se izjašnjavaju o navodima javnog tužioca.

Član 44.

Po okončanju glavnog ročišta sud donosi rešenje kojim usvaja ili odbija zahtev za trajno oduzimanje imovine.

Rešenje o trajnom oduzimanju imovine sadrži podatke o vlasniku, zakonski naziv krivičnog dela iz presude, podatke o imovini koja se oduzima, odnosno vrednost koja se oduzima od vlasnika ako je raspolagao imovinom proisteklom iz krivičnog dela u cilju osujećenja njenog oduzimanja i odluku o troškovima upravljanja privremeno oduzetom imovinom, imovinskopravnom zahtevu oštećenog i troškovima zastupanja.

Rešenje iz stava 1. ovog člana sud će dostaviti vlasniku, njegovom punomoćniku, javnom tužiocu, Direkciji i Jedinici.

Član 45.

Ukoliko je pravnosnažnom presudom doneta odluka o imovinskopravnom zahtevu oštećenog, sud će u rešenju o trajnom oduzimanju imovine taj iznos izlučiti iz oduzete imovine, a ako takva odluka nije doneta, sud može rešenjem izlučiti deo imovine radi namirenja imovinskopravnog zahteva. Rešenjem iz člana 44. stav 2. ovog zakona sud može da odluči o imovinskopravnom zahtevu oštećenog čije postojanje je utvrđeno pravnosnažnom presudom.

Ukoliko je rešenjem iz člana 44. stav 2. ovog zakona odlučeno o troškovima upravljanja privremeno oduzetom imovinom i punomoćnika po službenoj dužnosti, a ne mogu se naplatiti od vlasnika, sud će u rešenju o trajnom oduzimanju imovine taj iznos izlučiti iz oduzete imovine.

Sud će u rešenju iz člana 44. stav 2. ovog zakona vlasniku ostaviti deo imovine ako bi njenim oduzimanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje vlasnika i lica koje je dužan da izdržava u skladu sa odredbama zakona koji uređuje izvršenje i obezbeđenje.

Član 46.

Po prijemu rešenja iz člana 44. stav 2. ovog zakona Direkcija odmah preduzima mere za upravljanje oduzetom imovinom.

Oduzetom imovinom iz stava 1. ovog člana Direkcija upravlja do pravosnažnog okončanja postupka za trajno oduzimanje imovine.

Član 47.

Protiv rešenja iz člana 44. stav 1. ovog zakona ovlašćena lica mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja.

Žalba ne sprečava Direkciju da postupi u skladu sa članom 46. ovog zakona.

O žalbi protiv rešenja odlučuje nadležni drugostepeni sud.

Član 48.

Rešavajući o žalbi sud može žalbu odbaciti kao neblagovremenu ili nedozvoljenu, odbiti žalbu kao neosnovanu ili uvažiti žalbu i rešenje preinačiti ili ukinuti i predmet uputiti na ponovno odlučivanje.

Ako je u istom predmetu rešenje već jedanput bilo ukinuto, drugostepeni sud će zakazati ročište i odlučiti o žalbi, s tim da rešenje ne može ukinuti i predmet uputiti na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu.

Na zakazivanje i održavanje ročišta iz stava 2. ovog člana shodno se primenjuju odredbe čl. 30. i 31. ovog zakona.

IV. UPRAVLJANJE ODUZETOM IMOVINOM

Član 49.

Po prijemu rešenja o privremenom, odnosno trajnom oduzimanju imovine, Direkcija odmah postupa u skladu sa nadležnostima iz člana 9. ovog zakona.

Direkcija upravlja oduzetom imovinom iz stava 1. ovog člana sa pažnjom dobrog domaćina, odnosno dobrog stručnjaka.

Direkcija upravlja oduzetom imovinom u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima donetim na osnovu ovog zakona.

U poslovima upravljanja oduzetom imovinom Direkcija može da ugovara usluge u skladu sa aktom ministra nadležnog za pravosuđe.

Član 50.

O oduzetoj imovini sačinjava se zapisnik u koji se unose podaci o vlasniku, podaci o imovini i stanju u kojem je preuzeta, podaci o vrednosti koja se oduzima (član 44. stav 2), napomena da li se imovina privremeno ili trajno oduzima, da li je privremeno oduzeta imovina ostala kod vlasnika ili je poverena drugom fizičkom ili pravnom licu (čl. 52. i 53) i drugi podaci.

Ministar nadležan za pravosuđe propisuje bližu sadržinu zapisnika iz stava 1. ovog člana i sadržinu i način vođenja evidencija o poslovima koje u smislu člana 9. stav 1. ovog zakona obavlja Direkcija.

Član 51.

Rešenje suda o privremenom oduzimanju imovine (član 26. stav 1) je izvršno. Izvršenje tog rešenja neposredno sprovodi Direkcija.

Privremeno oduzimanje imovine sprovodi se shodnom primenom odredaba zakona koji uređuje izvršenje i obezbeđenje, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Ministar nadležan za pravosuđe propisuje način utvrđivanja troškova čuvanja i održavanja privremeno oduzete imovine.

Troškove čuvanja i održavanja privremeno oduzete imovine snosi Direkcija.

Član 52.

U opravdanim slučajevima direktor Direkcije može odlučiti da privremeno oduzeta imovina ostane kod vlasnika, uz obavezu da se o imovini stara sa pažnjom dobrog domaćina. Vlasnik snosi troškove čuvanja i održavanja imovine.

U opravdanim slučajevima direktor Direkcije može poveriti upravljanje privremeno oduzetom imovinom drugom fizičkom ili pravnom licu na osnovu ugovora.

Član 53.

Ako je privremeno oduzeto pravno lice Direkcija može pravo upravljanja preneti na fizičko ili pravno lice na osnovu ugovora.

Lice na koje je preneto pravo upravljanja u poslovima upravljanja ima ovlašćenja, obaveze i odgovornost kao zastupnik društvenog kapitala, u skladu sa zakonom koji uređuje privatizaciju.

Član 54.

Privremeno oduzete predmete od istorijske, umetničke i naučne vrednosti Direkcija predaje na čuvanje ustanovama nadležnim za čuvanje ovih predmeta do donošenja odluke o zahtevu za trajno oduzimanje imovine.

Privremeno oduzete devize i efektivni strani novac se prenose, odnosno uplaćuju na namenski račun Direkcije koji se vodi kod Narodne banke Srbije, o čemu se zaključuje ugovor, a privremeno oduzeti dinari deponuju se na namenski račun Direkcije koji se vodi kod ministarstva nadležnog za poslove finansija i privrede – Uprave za trezor.

Predmete od plemenitih metala, dragog i poludragog kamenja i bisera Direkcija predaje na čuvanje Narodnoj banci Srbije do donošenja odluke iz stava 1. ovog člana.

Privremeno oduzeto oružje predaje se na čuvanje ministarstvu nadležnom za unutrašnje poslove, osim kolekcionarskih i trofejnih primeraka, koji se poveravaju na čuvanje muzeju.

O čuvanju predmeta iz st. 1. do 4. ovog člana Direkcija zaključuje ugovor sa nadležnim ustanovama, odnosno Narodnom bankom Srbije.

Član 55.

Ako je vlasniku privremeno oduzeta pokretna i nepokretna imovina, Direkcija može iz novčanih sredstava, odnosno sredstava dobijenih prodajom pokretne imovine da namiri nužne troškove čuvanja i održavanja nepokretne imovine.

Ako privremeno oduzimanje imovine bude ukinuto, Republika Srbija snosi troškove iz stava 1. ovog člana.

Član 56.

Radi očuvanja vrednosti privremeno oduzete imovine Direkcija može da prodaje pokretnu imovinu, neposredno ili preko određenog fizičkog ili pravnog lica.

Ako odredbama ovog zakona nije drugačije propisano, u postupku prodaje imovine iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe zakona koji uređuje izvršenje i obezbeđenje.

Član 57.

Prodaja imovine iz člana 55. stav 1. i člana 56. stav 1. ovog zakona vrši se usmenim javnim nadmetanjem koje se oglašava u „Službenom glasniku Republike Srbije”, odnosno drugom javnom glasilu.

Lako kvarljiva roba i životinje mogu se prodati bez usmenog javnog nadmetanja.

Pokretna imovina se prodaje po istoj ili višoj ceni od procenjene vrednosti koju je odredila Direkcija. Ako imovina ne bude prodana nakon dva usmena javna nadmetanja prodaja se može izvršiti neposrednom pogodbom.

Prodaja hartija od vrednosti i drugih vrednosnih papira vrši se u skladu sa propisima kojima se uređuje promet hartija od vrednosti.

Član 58.

Pokretna imovina koja ne bude prodana u roku dužem od godinu dana može biti poklonjena u humanitarne svrhe ili uništena.

Odluku o poklonu imovine iz stava 1. ovog člana donosi Vlada, na predlog direktora, po pribavljenom mišljenju ministra nadležnog za zdravstvo ili socijalnu zaštitu.

Odluku o uništenju imovine iz stava 1. ovog člana direktor donosi i zbog postojanja zdravstvenih, veterinarskih, fitosanitarnih, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih zakonom.

Imovina se uništava pod nadzorom Direkcije, u skladu sa posebnim propisima, koji uređuju uništavanje određenih vrsta stvari.

Troškove uništenja snosi Direkcija.

Član 59.

Novčana sredstva dobijena upravljanjem privremeno oduzete imovine i prodajom imovine iz člana 56. stav 1. ovog zakona čuvaju se na posebnim računima Direkcije do ukidanja privremenog oduzimanja imovine.

Novčana sredstva iz stava 1. ovog člana koriste se za povraćaj imovine i naknadu štete i troškova. Ako novčana sredstva nisu dovoljna, razlika se isplaćuje iz budžeta Republike Srbije.

Radi sprečavanja umanjenja vrednosti privremeno oduzete imovine, novčana sredstva iz stava 1. ovog člana mogu se privremeno koristiti za poslovanje pravnog lica čijom imovinom upravlja Direkcija.

Član 60.

Vlasniku privremeno oduzete imovine za koju je, u skladu sa ovim zakonom, utvrđeno da ne potiče iz krivičnog dela, bez odlaganja se vraćaju oduzeta novčana sredstva ili novčana sredstva dobijena prodajom imovine, uvećana za prosečnu kamatu po viđenju za odgovarajući period.

Novčana sredstva iz stava 1. ovog člana Direkcija vraća po službenoj dužnosti ili na zahtev vlasnika.

Član 61.

Ako Direkcija nije upravljala privremeno oduzetom imovinom kao dobar domaćin, vlasnik kome su vraćena novčana sredstva može u roku od 30 dana od dana povraćaja sredstava podneti Direkciji zahtev za naknadu štete prouzrokovane privremenim oduzimanjem imovine.

Ako zahtev za naknadu štete ne bude usvojen ili Direkcija ne donese odluku o njemu u roku od tri meseca od dana podnošenja zahteva, vlasnik može nadležnom sudu podneti tužbu za naknadu štete. Ako je zahtev samo delimično usvojen, vlasnik može podneti tužbu u odnosu na preostali deo zahteva.

Član 62.

Imovina i novčana sredstva dobijena prodajom imovine postaju svojina Republike Srbije kada odluka o trajnom oduzimanju imovine postane pravnosnažna.

Na osnovu odluke ministarstva nadležnog za nauku, odnosno kulturu, trajno oduzete predmete od istorijske, umetničke i naučne vrednosti Direkcija ustupa bez naknade ustanovama nadležnim za čuvanje takvih dobara.

Odluku o postupanju sa trajno oduzetim predmetima iz člana 54. st. 3. i 4. ovog zakona donosi Vlada.

Na trajno oduzetu nepokretnu imovinu primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje postupanje sa sredstvima u svojini Republike Srbije.

Imovinom iz stava 4. ovog člana upravlja Direkcija, do odluke Vlade o raspolaganju tom imovinom.

Član 63.

Po odbitku troškova upravljanja oduzetom imovinom i namirenju imovinskopravnog zahteva oštećenog, novčana sredstva dobijena prodajom trajno oduzete imovine uplaćuju se u budžet Republike Srbije.

V. MEĐUNARODNA SARADNJA

Član 64.

Međunarodna saradnja u cilju oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela ostvaruje se na osnovu međunarodnog sporazuma.

Ako međunarodni sporazum ne postoji ili neka pitanja nisu uređena međunarodnim sporazumom, međunarodna saradnja ostvaruje se na osnovu principa uzajamnosti i odredaba ovog zakona.

Na pitanja međunarodne saradnje koja nisu uređena ovim zakonom shodno se primenjuju odredbe zakona koji uređuju međunarodnu pravnu pomoć u krivičnim stvarima.

Član 65.

Međunarodna saradnja, u smislu odredaba ovog zakona, obuhvata pružanje pomoći u pronalaženju imovine proistekle iz krivičnog dela, zabranu raspolaganja i privremeno ili trajno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela.

Nadležnost domaćeg javnog tužilaštva, odnosno suda u postupku međunarodne saradnje iz stava 1. ovog člana, određuje se shodnom primenom

odgovarajućih zakonskih odredaba o međunarodnoj pravnoj pomoći i izvršenju međunarodnih ugovora.

Član 66.

Pretpostavke za pružanje pomoći, u smislu člana 65. ovog zakona, su:

- 1) da tražena mera nije u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka;
- 2) da izvršenje molbe inostranog organa ne bi štetilo suverenitetu, javnom poretku ili drugim interesima Republike Srbije;
- 3) da su u inostranom postupku donošenja odluke o trajnom oduzimanju imovine zadovoljeni standardi pravičnog suđenja;
- 4) da između Republike Srbije i strane države postoji uzajamnost.

Član 67.

Molba inostranog organa za saradnju, u smislu odredaba ovog zakona, dostavlja se domaćem nadležnom organu preko ministarstva nadležnog za pravosuđe. Na isti način dostavljaju se inostranom organu molba, odnosno odluka domaćih organa.

U hitnim slučajevima, pod uslovom uzajamnosti, molba za pronalaženje, zabranu raspolaganja, odnosno privremeno oduzimanje imovine može se dostaviti posredstvom Jedinice.

Član 68.

Molba za saradnju, u smislu odredaba ovog zakona, sadrži:

- 1) naziv organa koji podnosi molbu;
- 2) podatke o licu na koje se molba odnosi (ime, datum i mesto rođenja, državljanstvo i boravište), a ako se radi o pravnom licu i podatke o sedištu pravnog lica;
- 3) podatke o imovini u vezi sa kojom se traži saradnja i njenoj povezanosti sa licem iz tačke 2) ovog člana;
- 4) konkretne radnje koje bi trebalo preduzeti i navođenje zakonskih odredaba države molilje koje predstavljaju osnov za preduzimanje određenih mera prinude.

Član 69.

Molba za pronalaženje imovine proistekle iz krivičnog dela, pored podataka iz člana 68. ovog zakona, sadrži i okolnosti iz kojih proizilaze osnovi sumnje da imovina proističe iz krivičnog dela.

Član 70.

Molba za zabranu raspolaganja, odnosno privremeno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela, pored podataka iz člana 68. ovog zakona, sadrži i odluku o pokretanju krivičnog postupka ili zahtev za pokretanje postupka za trajno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela od lica iz člana 68. tačka 2) ovog zakona.

Član 71.

Molba za trajno oduzimanje imovine proistekle iz krivičnog dela, pored podataka iz člana 68. ovog zakona, sadrži i odluku o trajnom oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela od lica iz člana 68. tačka 2) ovog zakona.

Član 72.

Po prijemu molbe iz čl. 68. do 71. ovog zakona javni tužilac, odnosno sud ispituje da li su ispunjene pretpostavke iz člana 66. ovog zakona.

Ako molba ne sadrži sve propisane elemente, od inostranog organa će biti zatraženo da dopuni molbu u roku koji ne može biti duži od mesec dana.

Član 73.

Nakon donošenja rešenja o usvajanju molbe za pronalaženje imovine proistekle iz krivičnog dela, javni tužilac upućuje zahtev Jedinici da preduzme neophodne radnje, u cilju otkrivanja i pronalaženja imovine.

Postupajući po zahtevu iz stava 1. ovog člana, Jedinica u skladu sa odredbama čl. 17. do 22. ovog zakona preduzima mere u cilju pronalaženja i obezbeđenja dokaza o postojanju, mestu ili kretanju, vrsti, pravnom statusu ili vrednosti imovine proistekle iz krivičnog dela.

Član 74.

Ako molba za zabranu raspolaganja, privremeno, odnosno trajno oduzimanje imovine sadrži sve elemente propisane u čl. 68. do 71. ovog zakona, odluku donosi vanraspravno veće nadležnog suda. O sednici veća obaveštava se javni tužilac i postavljeni branilac, odnosno punomoćnik.

Ako postoji opasnost da će lice iz člana 68. tačka 2) ovog zakona raspolagati imovinom proisteklom iz krivičnog dela pre nego što bude odlučeno o molbi iz stava 1. ovog člana, sud može doneti naredbu o zabrani raspolaganja imovinom. Ova zabrana važi do donošenja odluke suda o molbi.

Član 75.

Sud može rešenjem usvojiti ili odbiti molbu iz člana 74. stav 1. ovog zakona.

Rešenje o privremenom oduzimanju imovine sadrži podatke iz člana 26. stav 1. ovog zakona, a rešenje o trajnom oduzimanju imovine sadrži podatke iz člana 44. stav 2. ovog zakona.

Rešenje iz stava 2. ovog člana sud će dostaviti postavljenom braniocu, odnosno punomoćniku, javnom tužiocu, Direkciji i Jedinici.

Član 76.

Protiv rešenja iz člana 75. stav 1. ovog zakona može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje nadležni drugostepeni sud.

Žalba protiv rešenja kojim je odlučeno o molbi za privremeno oduzimanje imovine izjavljuje se u roku od tri dana od dana dostavljanja rešenja, a žalba protiv rešenja kojim je odlučeno o molbi za trajno oduzimanje imovine izjavljuje se u roku od osam dana od dana dostavljanja rešenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rešenja o privremenom oduzimanju imovine.

Član 77.

Privremeno oduzimanje imovine traje do okončanja krivičnog postupka, odnosno postupka po zahtevu za trajno oduzimanje imovine u državi molilji.

Ako postupak iz stava 1. ovog člana ne bude okončan u roku od dve godine od donošenja rešenja o privremenom oduzimanju imovine sud će po službenoj dužnosti ukinuti privremeno oduzimanje imovine.

Sud će šest meseci pre isteka roka iz stava 2. ovog člana obavestiti inostrani organ o posledicama protoka roka. Izuzetno, ako inostrani organ pre isteka roka dostavi potrebne dokaze, sud može odlučiti da privremeno oduzimanje imovine traje još najduže dve godine.

Troškove čuvanja i održavanja privremeno oduzete imovine snosi država molilja.

Član 78.

Rešenje o trajnom oduzimanju imovine postaje pravnosnažno kada sud odbije kao neosnovanu žalbu izjavljenu protiv tog rešenja ili uvaži žalbu izjavljenu protiv rešenja kojim je odbijen zahtev za trajno oduzimanje imovine i donese odluku o trajnom oduzimanju imovine.

Trajno oduzetom imovinom proisteklom iz krivičnog dela raspolaže se u skladu sa odredbama ovog zakona, osim ako nešto drugo nije utvrđeno međunarodnim sporazumom.

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 79.

Specijalizovana organizaciona jedinica nadležna za finansijsku istragu Ministarstva unutrašnjih poslova i Direkcija za upravljanje oduzetom imovinom koje su obrazovane, odnosno osnovane u skladu sa Zakonom o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela („Službeni glasnik RS”, broj 97/08), nastavljaju sa radom u skladu sa ovim zakonom.

Član 80.

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona doneće se u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja podzakonskih akata iz stava 1. ovog člana, primenjivaće se podzakonski akti doneti u skladu sa Zakonom o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela („Službeni glasnik RS”, broj 97/08), ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 81.

Odredbe ovog zakona primenjuju se za krivična dela iz člana 2. ovog zakona, propisana Krivičnim zakonikom („Službeni glasnik RS”, br. 85/05, 88/05, 107/05, 72/09, 111/09 i 121/12), odnosno ranije Osnovnim krivičnim zakonom („Službeni list SFRJ”, br. 44/76, 36/77, 34/84, 37/84, 74/87, 57/89, 3/90, 38/90, 45/90 i 54/90, „Službeni list SRJ”, br. 35/92, 16/93, 31/93, 37/93, 41/93, 50/93, 24/94 i 61/01 i „Službeni glasnik RS”, broj 39/03) i Krivičnim zakonom Republike Srbije („Službeni glasnik SRS”, br. 26/77, 28/77, 43/77, 20/79, 24/84, 39/86, 51/87, 6/89 i 42/89 i „Službeni glasnik RS”, br. 16/90, 21/90, 26/91, 75/91, 9/92, 49/92, 51/92, 23/93, 67/93, 47/94, 17/95, 44/98, 10/02, 11/02, 80/02, 39/03 i 67/03).

Član 82.

Postupci oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela započeti do dana stupanja na snagu ovog zakona, po odredbama Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela („Službeni glasnik RS”, broj 97/08), okončaće se po odredbama ovog zakona.

Član 83.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela („Službeni glasnik RS”, broj 97/08), izuzev člana 2. tog zakona koji prestaje da važi 15. aprila 2013. godine.

Član 84.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, izuzev člana 2. koji stupa na snagu 15. aprila 2013. godine.